

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

Decima-Tertia. De sacra institutione ieiunij, secundùm formam Iesu
Christi.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

DECIMATERTIA.

De sacra institutione ieiunij, secundum formam Iesu Christi.

2^a Cor. 6.

1. **E**cco nunc tempus acceptabile, ecce nunc dies salutis. Aduenit sanctum. Quadragesime tempus, salubriter ab Ecclesia institutum, omnibus Christi fidelibus (maximè autem religiosis) deuotè suscipiendum. Præpara ergo te serue Dei, in hoc tempore, ad emendatius viuendum, ad strictius ieiunandum, ad frequentius orandum, ad diligentius psallendum: quatenus & in die Dominicæ resurrectionis, tâto ampliùs cum Domino, merearis gaudere, quâto nunc abstinentius vixeris. Suscipe lætanter crucem Domini, quam sponte pro te Saluator mundi suscepit. Nã crux est omnium afflictio carnis, & quælibet mortificatio sensualitatis; quæ sepe edomari debet, ne aduersus spiritum præualeat. Hanc crucem leuè ac dulcem, facit amor & gratia Christi, qui suo & suorum exemplo sanctorum, formam tradidit abstinenti. Ne ergo timeas homo fragilis, nec ad ieiunandum pusillanimis existas. Christus in causa est, Christus exemplum dedit, Christus etiam ad persiciendum bene iuuabit, qui tam sacras obseruantias instituit. Nam pro te est, quod agis: pro tua salute laboras, cum ieiunas.

2. Quid trepidas caro & sanguis? Habuerunt etiam carne & sanguinem sancti homines priores, multis temporibus in abstinentia viuentes. Si non esset afflictuum corpori, nec onerosum naturæ, quomodo diceretur & esset tempus pœnitentiæ? Pœnitentiam ergo agere debes, in hoc breui spatio Quadragesimæ, ad redimendas negligentias vitæ præteritæ: & pro Deo animam tuam affligere in compensatione diuinæ iustitiæ, in vigilijs, in ieiunijs, in orationibus & laboribus, in silentio & custodia cellæ; nec non in alijs obseruantijs sacris, secundum morem Ecclesiæ, quæ macerationi carnis ampliùs nunc insistit. Nam vbique vigilias nunc protrahit, cantum multiplicat, preces prolongat, genu flectit sapiùs, inclinat profundius, celebrat feruentius, adorat reuerentius, ieiunat prolixius, legit studiosius, prædicat instantius. Gravitatem assumit, pietatem exhibet, honestatem seruat, disciplinam custodit, & omnem obseruantiam sanctitatis adauget. Omnis enim anima, quæ non fuerit afflictæ die hoc, peribit de populo suo; quia non est digna in sanctorum coetu computari, qui noluerit sanctorum vitam per abstinentiam imitari.

3. Nunc tota antiqua vita in melius est commutanda, & dignis castigationibus caro refrananda: quatenus resurrectionis tempore, refloreat in nouitate vitæ. Redimendæ sunt dies negligentiæ nostræ,

nostræ, & exigendum aliquid amplius in feruore spiritus pro afflictione carnis. Nam spiritus est, qui viuificat, caro non prodest quicquam: id est, delectatio carnis. Iacta itaque cogitatum tuum in Domino, & ipse te enutriet, magis verbo quam ferculo. *Non in solo pane* (inquit) *uixit homo, sed in omni verbo, quod procedit de ore Dei.* Timor, quem sentis, amor tuipsum est, plus pauens quam oportet. Sæpe magis affligit timor nimius, & sollicitudo cordis pro defectu corporis, quam præsens ipsa fatigatio laboris. Si aliquantulum laboriosum non esset, quid tunc magni esset? Viuere secundum commodum naturæ, non est vita pœnitentiæ. Feruenti verò spiritui & viriliter agere cupienti, modicum videtur totum, quod agit. Appetit enim non solum superflua & noxia refecare, sed à multis etiam licitis abstinere. Sit ergo animus fortis & voluntas prompta ad ieiunandum: habes enim multa exempla tecum pariter ieiunantium. Propone nunc vnum diem, & cras alterum deuotius adiunge, sicq; in Dei nomine reliquos consummabis. Nónne pro regno Dei & amore Christi, totum leue ac breue ducendum tam sanctum ieiunium? Non est declinandi locus, & multum inde sollicitari quid importat? Sufficiat vnicuique diei sollicitudo sua, vt non duplices tibi mala, magis autem te prepara ad subeundum arctiora. Quanto promptior fueris, tanto leuius tibi facis, & Deo erit magis acceptum. Fortè vltimum erit ieiunium tuum in hac vita, & magnum gaudium dabit bene consummatum. Quanti anno præterito ieiunauerunt, qui modo ex hoc mundo migrauerunt? Gratum omnino Deo erit, si sponte & hilariter fiat, quod tamen fieri ex necessitate oportet.

4. Igitur abiecto timore carnali, viriliter & alacriter aggredere ieiunium salutare. Ambula in spiritu libertatis, & sollicitudo non occupabit carnis. Intuere diligenter exempla sanctorum Prophetarum, Moysis & Eliæ & Danielis, quorum mira fuit abstinentia victus, & amica solitudo multis temporibus. Attende & beatissimum Ioannem Baptistam, optimæ conuersationis puerum, quem Spiritus sanctus ex utero matris repleuit, ducens illum in tenera ætate ad eremum, vbi in magna abstinentia & austeritate vitæ solitariè diu vixit. Deinde Dominum nostrum Iesum Christum præ cunctis sanctis intuere, ac pro singulari exemplo abstinentiæ tibi antepone: qualiter ipse sanctus sanctorum, rex regum, & conditor seculorum, sacrator & institutor omnium temporum, ieiunium quadraginta dierum, totidemque noctium, nihil interim manducando peregit: suo sanctissimo te docens exemplo ieiunare, & contra diaboli tentationes fortiter certare. Quid enim non tolerabile? Quid non amabile illius fieret exemplo, qui vtique magis pro te quam pro se creditur ieiunasse? Et

non tantum ieiunium eius considera, sed longam etiam solitudinem eius studeas tibi in exemplum trahere: quomodo secretè in deserto latuit, cum bestijs mansuetissimè vixit, & à diabolo tripliciter tentatus sit: præbens formam solitariæ vitæ, fugam mundi, vitationem tumultuum, frequentiam orandi, aptitudinem contemplandi, vacationem Dei, inclusionem & custodiam tui.

5. O si aliquanto illic tempore cum Domino Iesu stetisses, ab omni humano consortio separatus, nonne tibi prædulce fuisset, nil manducasse illis diebus? O quàm felix fuisses, si cum filio Dei eremitare potuisses, & illius consortio perfrui, cui deserviebant Angeli! Vbi putas erat domuncula eius, aut spelunca protegens illum: vel qualis matta substrata corpori eius? In terra sedet, in terra dormit & quiescit, qui cælum terramq; regit. Adspice nunc sedentem, nunc stantem, nunc genua sua in oratione flectentem ad Deum Patrem suum omnipotentem. Associaare igitur ei deuotionis gratia, & libenter esto solus cum solo, habendo Iesum tantum pro solatio: quia melior est tibi solus Iesus pro socio, quàm totus Angelorum chorus in cælo. Reuera numquam est solus, nec totus derelictus, cum quo dulcissimus est Iesus. Nam sine Iesu, totus mundus tadium est & onus. Disce ab illo, quàm patiens sit & mitis in hac vasta solitudine, quàm lucidum iter pandit Religiosis ad locum secretum: ostendens prius Deo & sibi fore vacandum, antequam in publicum sit procedendum.

6. Interroga tamen ab eo huius vitæ causam, & dic: Quid hic agis Domine Iesu? Quare homines fugis, qui ab hominibus impediri nescis? Quid turbas deuitas, qui à nullo turbari vales. Vt quid etiam tam districtè ieiunas, & sanctam carnem tuam sic castigas, cum in te nihil sit, quod refrenari debeat? An propter nos & nostram salutem ista facis? Reuera ita est. Propter electos meos, omnia facio & patior, vt & ipsi salutem consequantur. Veni enim dare omnibus exemplum viuendi, demonstrans in memetipso, qua via, quanto labore, quo etiam fructu, perueniatur ad regnum meum sine fine gaudendi.

7. Sed obsecro te Domine, noli me deserere in deserto huius seculi; sed esto mihi nubes per diem in umbraculum ab æstu tentationum; & columna ignis per noctem ad depellendam mentis caliginem. Præcedat me Dominus meus, aut Angelus eius semper inducatque in terram lacte & melle manantem: hoc est, ad internam gustandam suauitatem. Ego (inquit) faciam petitionem tuam, si tu meam fueris sequutus conuersationem. Ostendi poenitentiam viam, per quam itur ad æternam gloriam. Sequere me per laborem & tribulationem, si vis habere requiem & con-

solat

solationem. Ieiunavi, esuriui, tentatus sum, & restiti: contempsi mundum & gloriam eius: vici diabolum & consilium eius: vt & tu meo exemplo discas ieiunare, vigilare, & orare, mundum contemnere, diabolo resistere, carnem subiugare, & vsque ad mortem in obedientia perseverare. Si ego pro salute tua tantum laboravi, & tantam abstinentiam peregi, qui sine peccato fui & vixi: quanto magis tu qui in peccato natus es, & peccati fomitem adhuc habes, carnem tuam debes macerare, & omnem peccandi occasionem amputare? Stude igitur pro modulo tuo, iniunctam explere ieiunii regulam: plus execrando ventris concupiscentiam, quam naturæ necessitatem. Ego libenter spontaneam oblationem tuam suscepiam: & licet modicum sit, quod agis, humilis tamen & munda oblatio mihi semper grata existit.

DECIMA-QUARTA.

De feruentiori emendatione nunc assumenda.

x. **A** Duenerunt nobis dies pœnitentia, ad redimenda peccata & salvandas animas. Benedictus Deus, qui contulit nobis tempus & formam ad faciendam aliquam pro peccatis pœnitentiam. Sic enim meremur eius misericordiam, nec non gratiam vberiore atque gloriam. O sacrum pœnitentiæ tempus, datum in salutem omnibus hominibus, finem indicens vitij, parans virtutibus iter, compunctionem ingerens, deuotionem nutriens, torporem exuens, feruorem renouans, & ad omne bonum incitans. O feruor deuotionis! O desiderium emendationis! Iam nunc ostende virtutem tuam, appareatque in opere, quod prius concepisti in mente! Vtinam modò vel vnum vitium perfectè superes, aut aliquam malam consuetudinem dediscas. O si vel vni gradum virtutis iam ascendas, aut aliquam specialem gratiam à Domino apprehendas! Si modò non laboraueris pro profectu, quando tunc proficies, & quando emendabis te in aliquo defectu? Rarò namque alio tempore religiosus demonstratur, quisquis hoc tempore religiosior non inuenitur. Alio tempore cauere illicita, laudabile est: modò non continere à licitis, vituperabile. Sanctum tempus, sanctam conuersationem requirit; & multa millia exempla fidelium, ad imitandum magis accendunt. Si omnem Christianum decet nunc sanctius viuere, quanto magis religiosum, qui debet alijs exempla sanctitatis & abstinentiæ præbere? Assumenda est ergo noua deuotio, & maior sensibus adhibenda custodia, ac totius hominis interioris & exterioris perfecta emendatio sectanda. Sit mens deuota, oratio pura, frequens